

ПРЕДИ И СЛЕД КРЪЩЕНИЕТО - БЕСЕДИ С НОВОНАЧАЛНИЯ

ОСМА БЕСЕДА

- На Бога не са Му нужни моите молитви: Той Сам знае какво ми е необходимо и без моята просба.

- Това, приятелю мой, е истина, но от това не следва, че може и да не се молим на Бога. На Бога, разбира се, не са нужни твоите молитви; твоите славословия не прибавят нищо към Неговото неизменно блаженство, но Той ти е заповядал да се молиш, Той изисква от теб славословие, поклонения, благодарения и моления, защото ти - Неговото творение, не можеш да минеш без молитви, без да изпаднеш в крайна неблагоприятност.

Бог има пълното право над твоята мисъл, на която Той е извор. Той ти е дал сърцето и има право на твоята сърдечна любов. Той иска ти да би изявявал своята любов към Него доброволно и с желание.

Бог знае всички твои нужди; това е правилно съждение, и, разбира се, не за да Го уведомиш за тях ти трябва да ги представяш в молитвата си. Но това ти е заповядано, за да не губим от погледа си своята немощ, неспособността си да се справиш без Неговата Божествена помощ. Заповядано ти е да се молиш, за да би си спомнял непрестанно за своята зависимост от Него. Заповядано ти е да се молиш заради самия теб.

Бог иска ти да се молиш, за да се покланяш достойно и праведно на твоя Господ и Бог, да мислиш за Този, Който непрестанно се грижи за теб, да обичаш Този, Който е твоето най-висше благо и твоят Всемогъщ благотворител, и накрая - защото е добро, полезно и необходимо да се молим!

Кое може да бъде по-възвишено и по-сладостно от молитвата! Тя е най-благородното занятие за човека в този живот; тя облагородява всички наши останали занятия. Молитвата е възнасяне на човешката мисъл към Бога, съединяване на човешкото сърце с Всесъвършения Бог, Който единствен може да го изпълни. Това е беседа на сина с възлюбения Отец, благодарение, принасяно от помилвания престъпник на своя Спасител; обръщане на немощния грешник към Бога, който е казал: **който дохожда при Мене, няма да го изпъдя вън** (Йоан. 6:37).

Молитвата е най-доброто утешение във всички наши скърби; за нашето сърце тя е съкровище на мира, което никой не може да ни отнеме; защото молитвата действа в дълбините на душата,

любеща Бога. Топлата и смирена молитва е толкова сладостна за сърцето, че поставяйки я като задължение за нас, Господ с това е осигурил нашето истинско щастие.

Затова и нашият Спасител, дошъл на земята, за да ни направи добри и щастливи, нищо не е повелявал толкова много, както това – да се молим непрестанно, неуморимо, търпеливо и да приучаваме душата си да мисли непрестанно за Бога и да Го обича повече от всичко!

Молитвата е здравата основа на християнския живот, чрез нея се получава благодатта, променяща и възраждаща душата и сърцето на човека.

Моли се от цялото си сърце, не само с уста, но и от дълбочината на духа. Започвай деня и го завършвай с молитва, за да биха се освещавали всички твои дела и за да бъдат простени всички твои простъпки. Моли се в скърби, в опасности, в прегрешения. Моли се, когато си съгрешил, за да получиш прошка на греховете. Присъединявай молитва към всички твои ежедневни занятия; с нея нищо няма да бъде маловажно и нищожно пред Бога; с нея нищо не е загубено за спасението.

Ти ще бъдеш добър и чист, ако се упражняваш в молитвата; тя ще те научи на всичко. Твоето сърце ще бъде мирно, и сред бедствията на живота ще чувстваш вътрешна радост, която услажда всяка горест. А когато времето на твоето изпитание се прекрати, ти ще пожънеш плодовете на своята вяност.

Добри и верни рабе – ще ти каже Христос, – ***в малко си бил верен, над много ще те поставя; влез в радостта на господаря си*** (Мат. 25:23).